

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Jacobus Intercisus. M.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

S. JACOBUS INTERCISUS M.

27. Novembris.

JACOBVS inter proceres Persarum facile princeps, regi que Isdegerdi unice charus, ut huic fidem suam probaret, Christo datam abjuravit, communi aulicorum vitio abreptus, qui hodie etiam quosvis mores in rege DEOS putant, & DEOS adorant. At mater conjunx que JACOBI, nobilis utraque & Christiana matrona, non ferendum facinus ratae, literas dignas se ad eundem scripserunt. In his & sinu mater & thalamo conjunx proscribebant. Neque enim mater agnoscere aiebat se filium praeter eum, qui suo in vultu patris matrisque vultum, hoc est, Christianum, ostenderet. Ubera sua si bibisset, spiraturum, quam cum lacte instillasset pietatem. Scire caelo se filium genuisse, non terrae, qui Superis bellum indiceret. Abortum proinde esse, quem nunc Jacobum dicerent, ideoque abjicere hunc sese. At conjunx desperare se de thori socio scribebat, qui ipsam fidem adulterasset; nimirum qui hanc frangere immortalis Deo non dubitasset, mortali servaturum; sanctamque castitatem habiturum, qui Numina Venerem adulteram, qui vagum Amorem coleret? Qui igitur & filium & conjugem exuisset, nomina quoque tam splendida poneret, nec alius dici quam esse vellet. Habuere momentum literae, amore dictante & lacrimis suggerentibus atramentum scriptae, & recepit meliorem mentem JACOBVS, palamque Christianum iterum se confessus, novem horarum carnificinam, manuum primò pedumque articulis, tum brachiis surisque, ultimò capite truncatus atrum factum nuperum omni san-

guine oblitteravit. *Ex Niceph.*

Dignus planè est morte, qui tibi Domine JESU recusat vivere, & mortuus est: & qui tibi non sapit, desipit: & qui curat esse nisi propter te, pro nihilo est, & nihil est: denique quid est homo, nisi quia tu innotuisti ei? S. Bern. serm. 20. in Cant.

SS. BARLAAM & JOSAPHAT CC.

27. Novembris.

ETiam Indis pulchra jam olim fuit juvenus. Princeps hujus memoratur JOSAPHATVS regis Abenneris filius, voluptatibus ab ipsis cunabulis innutritus, & ne, quid miseria humana esset, vel nosse posset, procul ab oculis aliorum, inter omnes illecebras educatus. In tam blando carcere agentem adiit BARLAAMVS Eremita incola gemmarum mangonem præferens. Certè nobilissimam illi gemmam fidem vendidit. Mox cum deambulatum produxisset cupidum, in homine primum mendico, tum leproso, in decrepito denique sene ad eum diem numquam visis, mundi vultum & ementitum colorem, velut in minimè mendaci speculo ostendit. Laborabat itaque nequidquam parens, vel ad Deos filium, vel ad voluptates iterum abducere. Frustra absente BARLAAMO nescio quis impostor, qui vultum hujus quàm simillimè referebat, alia velle docere aggressus est; cum ita Numine volente palàm pro Christo loqui lingua subdola cogereetur. Frustra & Theodas magus ab orco auxilia evocavit, & regia puella blanditias admovit, cum JOSAPHATVS, ostensis ab Angelo cælitum & inferorum sedibus, pluris orci pœnas, quàm minas, pluris cæli gaudia, quàm carnis fallacias faceret. Tandem in melio-